

justificemur, sed esse in nobis, propter quod damnemur: ex mera autem gratia Deum nos justificare.

27. *Imputatio* non significat dignationem Dei, qua fidem in hominibus inventam, dignam ducat, cui donetur & conferatur justitia inhærens, per quam salventur.

28. Alia est *imputatio operum* secundum debitum: quæ habet fundamentum in operante. Alia est *fidei* secundum gratiam, quæ fundatur in misericordia Dei justificantis impium.

29. Et hæc est relatio mentis & voluntatis divinæ, quæ ex gratuita misericordia propter Christum credentibus peccata nō imputat, sed illis justitiam imputat, id est, coram Deo habentur in judicio eius, ac si perfectam haberent justitiam inhærentem, & ideò tanquam justis datur eis salus & vita æterna.

30. *Opera legis* significant omnia omninò opera, quæ in divina lege præcepta sunt: sive morali, sive ceremoniali, sive forensi.

31. *Exclusiva (sola fide justificamur)* constanter retinenda & defendenda est.

32. Causæ igitur justificationis sunt: Gratia Dei: Christi meritum, hoc est, tota obedientia, activa simul & passiva, quã vocant: Fides.

33. Forma justificationis est: applicatio justitiæ Christi, quæ fit fide: sive imputatio fidei, sive imputatio justitiæ per fidem.

Disputatio